

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sži/25/2014
Identifikačné číslo spisu:	6013200698
Dátum vydania rozhodnutia:	05.05.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:6013200698.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Centrum ekologických informácií, so sídlom Bratislava, Suché Mýto č.19, zastúpený: Bardac, s.r.o., so sídlom Bratislava, Búdková č. 4, proti žalovanému: Obec Trenč, so sídlom 985 32 Veľká nad Ipľom, o preskúmanie zákonnosti fiktívneho rozhodnutia žalovaného, konajúc o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 30. januára 2014 č.k. 24S/110/2013-32, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 24S/110/2013-32 zo dňa 30. januára 2014 p o t v r d z u j e .

Odôvodnenie

I.

Žalobou zo dňa 25. apríla 2013, doručenej súdu dňa 9. mája 2013, sa žalobca domáhal zrušenia fiktívneho rozhodnutia žalovaného vo veci poskytnutia informácií podľa zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov, doručeného žalobcovi 9. marca 2013 a fiktívneho rozhodnutia žalovaného vo veci poskytnutia informácií podľa zákona o slobode informácií, doručeného žalobcovi 7. apríla 2013. K žalobe pripojil text žiadosti o poskytnutie informácií v písomnej podobe zo dňa 21. januára 2013, ktorú podľa vyjadrenia žalobcu mal doručiť žalovanému dňa 22. februára 2013.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 30. januára 2014, č.k. 24S/110/2013-32 zastavil konanie podľa § 104 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení uviedol, že krajský súd zo žalobcom predložených dôkazov zistil, že V. z adresy rbardac@gmail.com 22. februára 2013 elektronicky zaslal žalovanému elektronickú poštu s textom: „Dobrý deň, v prílohe Vám posielam žiadosť o informácie, podpísanú zaručeným elektronickým podpisom. S pozdravom. V.“ Počet príloh: 2 CEI_BB_priloha.zep 150K a CEI_BB_ziadost.zep 49K. Ďalej poštu z adresy rbardac@gmail.com s predmetom odvolanie (BR) zo dňa 21. marca 2013 bez textu s prílohou CEI_BB_odvolanie.zep 48K. Žalobca k žalobe, ktorú podal elektronicky so zaručeným

elektronickým podpisom pripojil aj súbory, ktoré mali tvoriť uvedené prílohy k žiadosti a to žiadosť o sprístupnenie informácií spolu s rozdeľovníkom, v ktorej žiada informácie a údaje o počte obyvateľov k 31. decembru 2011 a k 31. decembru 2012, o rozlohe obce, počte a zozname území chránených Ramsarským dohovorom o mokradiach a o územiach zaradených do sústavy chránených území NATURA 2000 nachádzajúcich sa na území obce (v členení na osobitne chránené územia - Special Protection Areas a osobitné územia ochrany - Special Areas of Conservation). Žiadal ich sprístupniť v elektronickej podobe na e-mailovú adresu žiadateľa: centrum.cei.sk@gmail.com <.

Ďalej pripojil aj text odvolania proti fiktívnemu rozhodnutiu spolu s rozdeľovníkom, komu bolo takéto odvolanie zo dňa 21. marca 2013 elektronickou poštou odosielané.

Medzi účastníkmi bolo sporné, či žalobca podal žalovanému žiadosť o sprístupnenie informácií tak, ako to tvrdí v žalobe a či jeho žiadosť bola podaná tak, ako to upravuje § 14 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z.

Podľa žalobcom predložených dôkazov bola elektronická správa odoslaná žalovanému 22. februára 2013 p. V. z jeho e-mailovej adresy. Táto obsahovala dve prílohy podpísané zaručeným elektronickým podpisom. Prvá z nich mala obsahovať plnú moc, ktorú žalobca udelil kancelárii Bardač, s.r.o., 19. februára 2013 a druhá mala byť žiadosť, ktorú v mene žalobcu podala advokátska kancelária Bardač, s.r.o., a v ktorej žalobca žiadal poskytnúť informácie podľa zákona č. 211/2000 Z.z.

Žalovaný nepotvrdil, že mu žalobca oznámil žiadosť o sprístupnenie konkrétnych informácií. Potvrdil len to, že mu bola doručená správa p. V. o tom, že mu v prílohe zasiela žiadosť o informácie podpísanú zaručeným elektronickým podpisom. Pokiaľ žalovaný nepotvrdil, že mu bola oznámená žalobcova žiadosť o poskytnutie informácií, nie je možné so žalobcom navrhnutými a predloženými dôkazmi dokázať, že sa tak stalo. To znamená stotožniť obsah príloh e-mailu p. G. žalovanému len podľa názvu príloh s obsahom príloh žaloby, medzi ktorými bola aj žiadosť o poskytnutie informácií podpísaná zaručeným elektronickým podpisom žalobcu a plná moc podpísaná zaručeným elektronickým podpisom žalobcom. Je tomu tak práve z dôvodu, že ako dôkaz oznámenia žiadosti žalovanému, žalobca predkladá e-mail p. G. týmto osobám s označením názvov príloh. Žalobca v zmysle § 14 ods. 2 zákona o slobode informácií musí preukázať, že žiadosť bola povinnej osobe oznámená, nakoľko až od oznámenia žiadosti začnú povinnej osobe plynúť lehoty na vydanie rozhodnutia. Z uvedeného vyplýva, že v konaní nebolo preukázané, že žalovaný vydal fiktívne rozhodnutie, nakoľko nebolo preukázané, že mu bola oznámená žiadosť žalobcu o poskytnutie konkrétnych informácií podľa zákona o slobode informácií.

Z vyššie citovaných ustanovení zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám vyplývajú podmienky, postup a rozsah slobodného prístupu k informáciám, pričom oprávnená osoba v zmysle § 3 ods. 1 cit. zákona - žiadateľ o poskytnutie informácie, môže požiadať o sprístupnenie informácií povinnú osobu spôsobom upraveným v § 14 a nasl. zák.č. 211/2000 Z.z.. Toto ustanovenie upravuje spôsob a formu podania žiadosti o sprístupnenie informácií, pričom z ods. 1 cit. ustanovenia vyplýva, že žiadosť možno podať písomne, ústne, faxom, elektronickou poštou alebo iným technicky vykonateľným spôsobom. Náležitosti žiadosti sú upravené v § 14 ods. 2 cit. zákona, pričom podľa § 14 ods. 4 cit. zákona je žiadosť podaná dňom, keď bola oznámená povinnej osobe príslušnej vo veci konať.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobca nepodal povinnej osobe svoju žiadosť spôsobom, ktorý je upravený v citovanom § 14 zákona o slobode informácií. Je nepochybné, že toto ustanovenie zákona obsahuje úpravu žiadosti o sprístupnenie informácií a preto sa na toto podanie podľa citovaného § 22 ods. 1 zákona o slobode informácií nevzťahuje správny poriadok. Ten sa vzťahuje len na postup, ktorý nie je osobitne upravený v zákone o slobode informácií. Postup pri podávaní žiadosti o poskytnutie informácií, spôsob jej podania, ako aj náležitosti sú predmetom špeciálnej úpravy obsiahnutej vo vyššie citovanom § 14 zákona o slobode informácií. Na takúto žiadosť sa preto nevzťahuje § 19 správneho poriadku, z ktorého žalobca odvodzuje svoje právo urobiť podanie voči povinnej osobe aj elektronicky so zaručeným elektronickým podpisom. Treba uviesť, že ak účastník správneho konania má v zmysle § 19 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní právo obrátiť sa na správny orgán s podaním urobeným elektronicky s elektronicky zaručeným podpisom, potom tomuto právu na strane správneho orgánu zodpovedá povinnosť takéto elektronické podanie prijať (viď napr. nález Ústavného súdu SR II.

ÚS 150/08 z 24.06.2008). To sa však nevzťahuje na tento prípad, nakoľko žalovaný v tomto konaní vystupuje ako povinná osoba v zmysle zákona o slobode informácií, pričom na žiadosť sa vzťahuje výlučne ustanovenie § 14 zákona o slobode informácií. V zmysle tohto zákona žiadateľ nie je oprávnený podávať žiadosti podpísané elektronicky zaručeným podpisom, a preto povinné osoby nie sú povinné zriadiť elektronickú podateľňu za účelom, aby mohli čítať žiadosti podané takýmto spôsobom. Žiadosť je v zmysle § 14 ods. 4 podaná vtedy, keď bola oznámená povinnej osobe. Podľa § 14 ods. 2 žiadateľ tak môže urobiť rôznymi spôsobmi, pričom pre prípad elektronickej komunikácie s povinnou osobou zákon zvolil ten najjednoduchší spôsob elektronickej komunikácie tým, že nevyžaduje, aby boli žiadosti podpísané elektronickým podpisom a ani, aby boli podpísané zaručeným elektronickým podpisom. Zákon pritom medzi náležitosťami žiadosti nevyžaduje, aby bola podpísaná žiadateľom. Stačí, ak má tie náležitosti, ktoré uvádza ods. 2 citovaného § 14 zákona o slobode informácií. Zákon totiž nekladie zbytočné prekážky vyžadovaním zložitých postupov pri uplatňovaní práva na informácie, ktoré je zaručené Ústavou Slovenskej republiky práve z dôvodu, že ide o právo, ktoré patrí každému. Žalobca tvrdí, že žiadosť podal v elektronickej forme podpísanej zaručeným elektronickým podpisom pre vylúčenie pochybností. V konaní podľa zákona o slobode informácií však nemôžu vzniknúť pochybnosti o tom, kto je žiadateľom práve z toho dôvodu, že stačí, aby bol žiadateľ v žiadosti identifikovaný svojimi identifikačnými údajmi. Nevyžaduje sa jeho podpis na žiadosti a ani len to, aby v prípade podávania žiadostí elektronickou formou túto žiadosť podal zo svojej vlastnej e-mailovej adresy. Samozrejme, v prípade sporu, či žiadosť podal, musí byť spôsobilý preukázať, že žiadosť bola povinnej osobe oznámená. Na webovej stránke Národného bezpečnostného úradu, ktorý vedie zoznam elektronických podateľní orgánov verejnej moci podľa § 10 ods. 2 písm. p/ zák. č. 215/2002 Z.z., bolo možné zistiť, že žalovaná obec je orgánom verejnej moci, ktorý nemá zriadenú elektronickú podateľňu a zákon č. 211/2000 Z.z. mu ako povinnej osobe v súvislosti s plnením povinností v zmysle tohto zákona neukladá povinnosť takúto podateľňu zriadiť. Z uvedeného teda vyplýva, že pokiaľ bolo žalovanému odoslané elektronické podanie podpísané zaručeným elektronickým podpisom na inú e-mailovú adresu ako adresu elektronickej podateľne, nie je možné takúto žiadosť považovať za žiadosť podanú v súlade s § 14 zákona o slobode informácií. Podanie žalobcu, ktoré mohol urobiť elektronicky, alebo technicky vykonateľným spôsobom, preto nemohlo mať za následok doručenie obsahu takéhoto podania žalovanému, keďže žiadosť o poskytnutie informácií je podľa § 14 ods. 4 zák. č. 211/2000 Z.z. podaná až dňom, keď bola oznámená povinnej osobe príslušnej vo veci konať. Nepostačuje preto, aby sa povinná osoba dozvedela o podaní takejto žiadosti, pretože z ust. § 14 ods. 4 cit. zákona vyplýva, že žalovanému by musela byť takáto žiadosť oznámená, čo predpokladá, že povinná osoba musela poznať obsah takejto žiadosti. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobca v konaní nepreukázal, že žiadosť o sprístupnenie informácií oznámil žalovanému a to najmä vzhľadom na skutočnosť, že žalobca v konaní nepreukázal, že žalovanému doručil žiadosť o sprístupnenie informácií a že tak urobil spôsobom stanoveným v zákone o slobode informácií. Preto žalovanému nevznikla povinnosť postupovať podľa zákona o slobode informácií a teda neplatí právna domnienka, že existuje rozhodnutie podľa § 18 ods. 3 zákona o slobode informácie. Nemohla nastúpiť fikcia, že povinná osoba vydala rozhodnutie, ktorým odmietla sprístupniť informácie. Z citovaného § 14 ods. 1 zákona o slobode informácií vyplýva, že zákon ako alternatívu k spôsobu podania žiadostí, medzi ktoré menovite stanovil: 1. podanie žiadosti prostredníctvom faxu a 2. elektronickou poštou, stanovil každý iný spôsob, ktorý je technicky vykonateľný. Vzhľadom na stanovenú formu podania, ktorá môže byť tak ústna ako aj písomná, potom iný technicky vykonateľný spôsob môže byť napr. podanie žiadosti prostredníctvom poštových služieb, t.j. listom, služieb mobilných operátorov, t.j. SMS správou, telefonicky. Zákon z možností elektronickej komunikácie vybral ako spôsob podania žiadosti jednoduchú elektronickú komunikáciu a teda nie zabezpečenú elektronickú komunikáciu. Preto komunikácia zabezpečená elektronickým podpisom alebo elektronickým zaručeným podpisom nie je alternatívou k elektronickej komunikácii len z dôvodu, že ide o technicky vykonateľný spôsob.

Vykonaným dokazovaním, ktoré krajský súd vykonal na zistenie existencie podmienok tohto konania súd zistil, že žalobca nepreukázal, že žalovanému oznámil obsah žiadosti o poskytnutie informácií, nakoľko žiadosť nepodal žiadnym zo spôsobov stanovených v § 14 ods. 1 zákona o slobode informácií. V tomto konaní sa teda nepreukázalo, že bolo vydané rozhodnutie, ktorého zrušenia sa žalobca v žalobe domáhal. Rozhodnutie, o ktorom v konaní nebolo preukázané, že bolo vydané, nemôže byť predmetom

preskúmania, čím je naplnený dôvod na zastavenie konania uvedený v § 250d ods. 3 O.s.p.

Neexistencia rozhodnutia je zároveň takým nedostatkom podmienok konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, ktorý nemožno odstrániť a preto súd konanie podľa § 104 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. zastavil.

Na záver krajský súd uviedol, že na rozdiel od rozhodnutí vydaných v konaniach o obdobných žalobách žalobcu sp. zn. 24S/71/2013 a 24S/79/2013, v ktorých bolo na základe vyššie uvedenej argumentácie rozhodnuté meritórnym rozhodnutím (žaloby boli zamietnuté) práve z dôvodu, že medzi účastníkmi bolo sporné, či bolo vydané napadnuté rozhodnutie, krajský súd akceptoval právny názor vyslovený v obdobnej veci Najvyšším súdom Slovenskej republiky v konaní č. 7Sž/7/2013, podľa ktorého preukázaná neexistencia rozhodnutia, ktoré má byť predmetom preskúmania podľa piatej časti O.s.p. je neodstrániteľnou prekážkou konania.

II.

Proti uzneseniu krajského súdu podal právny zástupca žalobcu odvolanie a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 24S/110/2013-32 zo dňa 30. januára 2014 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uviedol, že žalobca pripojil k svojej žiadosti viaceré prílohy, z ktorých vyplýva, že svoju žiadosť žalovanému podal. Žalobca, resp. jeho právny zástupca má k dispozícii e-mailovú schránku s konkrétnymi podaniami podpísanými zaručeným elektronickým podpisom, ktoré odosiela žalovanému na vybavenie. Tieto súbory boli žalovanému doručené. Ak by žalobca dostal priestor na pojednávaní, mohol to preukázať konajúcemu súdu priamo nahliadnutím do danej e-mailovej schránky. Konajúci súd by sa priamo mohol oboznámiť aj so znením podaní zaslaných e-mailom žalovanému, ak mal pochybnosť o pravosti ich tlačenej verzie. Prípadne v rámci plnej jurisdikcie (§ 250i ods. 1 O.s.p.) by bolo možné vyhotoviť v rámci znaleckého dokazovania napr. hašovacou funkciou príslušným programovým vybavením tzv. digitálny odtlačok podania (súborov) odosielať žalobcom, ako aj digitálny odtlačok príloh, pripojených k e-mailu so žiadosťou žalobcu. Po vypočítaní oboch týchto odtlačkov by bolo zrejmé, že oba súbory (t.j. tak súbor odoslaný e-mailom žalobcom, ako aj súbory prijaté žalovaným v e-mailovej schránke) majú totožný digitálny odtlačok vyhotovený hašovacou funkciou, čo by bolo vylúčené, ak by išlo o rôzne súbory. Tiež by bolo zrejmé, že tieto súbory sú aj obsahovo zhodné s prílohami pripojenými k žalobe. Záver krajského súdu o neexistencii podanej žiadosti preto považuje žalobca za predčasný.

Žalobca je toho názoru, že svoju žiadosť doručil a podal žalovanému zákonom stanoveným spôsobom. Ustanovenie § 14 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. spočíva v znížení formálnosti podaní podávaných povinným osobám podľa zákona č. 211/2000 Z.z. Toto ustanovenie predstavuje zjednodušenie podávania žiadostí povinným osobám a odstránenie všetkých formálnych obmedzení pri podávaní žiadostí. Z toho dôvodu zákon č. 211/2000 Z.z. umožňuje podanie žiadosti povinnej osobe aj akýmkoľvek technicky vykonateľným spôsobom, čo § 14 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. aj explicitne uvádza. Prijímanie podaní podpísaných zaručeným elektronickým podpisom je pre žalovaného technicky vykonateľný spôsob prijatia podania. Žalovaný je totiž obcou a z tohto dôvodu napr. vykonáva na úseku stavebného konania prenesený výkon štátnej správy. Žalovaný je teda správnym orgánom a to aj na iných úsekoch štátnej správy a samosprávy. Ako správny orgán je preto v zmysle § 19 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“), žalovaný povinný prijímať podania zaručeným elektronickým podpisom. Pre žalovaného predstavuje doručenie podania elektronickou poštou podpísanou zaručeným elektronickým podpisom technicky vykonateľný spôsob, pretože z jeho vlastnej činnosti správneho orgánu mu takáto povinnosť vyplýva z § 19 ods. 1 správneho poriadku. Podaná žiadosť preto vyvolávala tie právne účinky, aké vyvoláva riadne podaná žiadosť so všetkými zákonom stanovenými náležitosťami. Z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len ústavný súd) vyplýva, že ak je súčasťou zákonného ustanovenia úprava prípustných druhov podaní účastníka konania, vyplýva z toho danému orgánu verejnej moci povinnosť vytvoriť si podmienky pre prijímanie daného druhu podania. Ak teda zákon umožňuje podať účastníkovi konania elektronické podanie podpísané zaručeným elektronickým

podpisom, vzniká orgánu verejnej moci povinnosť vytvoriť si podmienky na prijímanie takých podaní. Aj bez zriadenia elektronickej podateľne je možné oboznámiť sa s podaním podpísaným zaručeným elektronickým podpisom. Poukázal na rozhodnutia ústavného súdu sp.zn. II. ÚS 150/08-102 zo dňa 24.06.2008, I. ÚS 290/08, II. ÚS 93/08, II. ÚS 66/08, III. ÚS 204/2010, I. ÚS 291/08, IV. ÚS 33/08, II. ÚS 151/08, II. ÚS 145/08, II. ÚS 67/08. Nemôže byť na ťarchu žalobcu, že žalovaný si nevytvoril príslušné podmienky na prijímanie podaní, ktoré by mal vedieť prijímať. Na prijatie podaní podpísaných zaručeným elektronickým podpisom žalovanému úplne postačuje pošta a prostriedok na overenie elektronického podpisu. Medzi tieto prostriedky patria napr. softvérové programy na overovanie platnosti zaručeného elektronického podpisu a čítanie dokumentov takýmto podpisom podpísaných. Zoznam týchto prostriedkov na overenie elektronického podpisu je zverejnený na webovom sídle Národného bezpečnostného úradu, pričom v súčasnosti ide o 18 softvérových produktov, spomedzi ktorých sú niektoré bezplatne prístupné na internete. Žalovaný teda nemusel mať automatizovanú elektronickú podateľňu, pretože mu postačoval niektorý z dostupných 18 softvérových produktov, schválených Národným bezpečnostným úradom.

Na záver žalobca uviedol, že žalovaný má povinnosť prijímať podania podpísané zaručeným elektronickým podpisom, a preto pre žalovaného doručenie žiadosti žalobcu podpísanej zaručeným elektronickým podpisom predstavuje technicky vykonateľný spôsob podania žiadosti. Doručenie žiadosti technicky vykonateľným spôsobom je postačujúce pre vyvolanie tých účinkov, ktoré vyvoláva riadne doručená žiadosť o sprístupnenie informácií podľa zákona č. 211/2000 Z.z. Takúto žiadosť mal žalovaný vybaviť zákonom predpokladaným spôsobom. K tomu však nedošlo, čo malo za následok vydanie fiktívnych rozhodnutí podľa § 18 ods. 3 a § 19 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z.z.

III.

K podanému odvolaniu sa vyjadril žalovaný dňa 25. marca 2014 tak, že podaná žaloba a odvolanie v napadnutej veci má tendenčný a účelový charakter - snahu týkajúcu sa získania trov konania, s využitím a zneužitím zákona o slobodnom prístupe k informáciám.

Súčasne konanie žalobcu a odvolateľa považuje za rozporné s dobrými mravmi, pretože spôsobom, na ktorý obec ako žalovaný nemala technické možnosti odpovede, zneužil zákon o povinnom sprístupnení informácií a požadoval všeobecne známe informácie pre žalovaného nerozumným spôsobom.

Záverom uvádza, že uznesenie krajského súdu v uvedenej právnej veci považuje za vecne správne a navrhuje odvolanie žalobcu zamietnuť.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa a konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 1 zákona o slobode informácií osobami povinnými podľa tohto zákona sprístupňovať informácie (ďalej len „povinné osoby“) sú štátne orgány, obce, vyššie územné celky, ako aj tie právnické osoby a fyzické osoby, ktorým zákon zveruje právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy, a to iba v rozsahu tejto ich rozhodovacej činnosti.

Podľa § 14 ods. 1 až 4 zákona o slobode informácií žiadosť o sprístupnenie informácií možno podať písomne, ústne, faxom, elektronickou poštou alebo iným technicky vykonateľným spôsobom.

Zo žiadosti musí byť zrejmé, ktorej povinnej osobe je určená, meno, priezvisko, názov alebo obchodné meno žiadateľa, jeho adresa pobytu alebo sídlo, ktorých informácií sa žiadosť týka a aký spôsob

sprístupnenia informácií žiadateľ navrhuje.

Ak žiadosť nemá predpísané náležitosti uvedené v odseku 2, povinná osoba bezodkladne vyzve žiadateľa, aby v určenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako sedem dní, neúplnú žiadosť doplnil. Poučí žiadateľa aj o tom, ako treba doplnenie urobiť. Ak napriek výzve povinnej osoby žiadateľ žiadosť nedoplní a informáciu nemožno pre tento nedostatok sprístupniť, povinná osoba žiadosť odloží.

Žiadosť je podaná dňom, keď bola oznámená povinnej osobe príslušnej vo veci konať.

Podľa § 10 ods. 1, 2 písm. p/ č. 215/2002 Z.z. o elektronickom podpise a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o elektronickom podpise“) ústredným orgánom štátnej správy pre elektronický podpis je Národný bezpečnostný úrad.

Úrad vedie zoznam elektronických adries umiestnenia elektronických podateľní orgánov verejnej moci, ktorý zverejňuje na svojom webovom sídle.

Pred rozhodnutím vo veci samej musel súd skúmať, či boli splnené podmienky konania, teda či došlo k začatiu konania o poskytnutie informácií pred povinnou osobou, a či výsledkom konania bolo rozhodnutie, preskúmateľné súdom.

Začatie konania o sprístupnenie informácií upravuje § 14 zákona o slobode informácií. Toto ustanovenie upravuje spôsob a formu podania žiadosti o sprístupnenie informácií a výslovne uvádza, že žiadosť možno podať písomne, ústne, faxom, elektronickou poštou alebo iným technicky vykonateľným spôsobom.

Zo spisov vyplýva, že žalobca doručil 22. februára 2013 na adresu žalovaného e-mail s pripojeným zaručeným elektronickým podpisom. Samotný žalobca uviedol, že žiadosť o poskytnutie informácií, ktorú pripojil k žalobe ako prílohu č. 1, zaslal žalovanému v elektronickej podobe na elektronickú podateľňu žalovaného. V inej podobe žiadosť o informáciu, ktorú žalobca doložil v písomnej podobe až súdu, žalovanému nedoručil.

Žalovaný nespochybnil skutočnosť, že je povinnou osobou podľa § 2 ods. 1 zákona o slobode informácií a že má e- mailovú adresu na ktorej komunikuje s okolím.

Namietal však, že nemá zriadenú elektronickú podateľňu, ktorá by mu umožňovala technicky komunikovať so zasielateľmi správ, zasielaných elektronicke na adresu elektronickej podateľne, a preto obsah žiadosti o poskytnutie informácie, uvedený v elektronickej podobe v prílohe k e- mailovej správe nepoznal, lebo nemá elektronickú podateľňu a z uvedeného dôvodu prílohu, doručенú do počítača nemohol otvoriť.

Treba k tomu ešte uviesť, že podľa § 14 zákona o slobode informácií možno podať žiadosť o poskytnutie informácie aj elektronickou poštou, ale aj iným technicky vykonateľným spôsobom. Zo samotného znenia uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že elektronicke možno urobiť podanie elektronickou poštou, ktorá predstavuje komunikáciu prostredníctvom počítačových sietí a internetových adries na nich uvedených, alebo iným technicky vykonateľným spôsobom.

Na webovej stránke Národného bezpečnostného úradu, ktorý vedie zoznam elektronických podateľní orgánov verejnej moci podľa § 10 ods. 2 písm. p/ zákona o elektronickom podpise súd zistil (a mohol tak urobiť aj žalobca, ktorého zastupujú a aj v konaní pred orgánmi obce zastupovali osoby s právnickým vzdelaním, ktoré sú aj počítačovo gramotné), že žalovaný je orgánom verejnej moci, ktorý nemá zriadenú elektronickú podateľňu a ani mu zákon neukladá povinnosť takúto podateľňu zriadiť. Žalovaný však poprel, že by obdržal od žalobcu dňa 22.02.2013 elektronickou poštou oznam uvedený v žalobe.

Podanie žalobcu, ktoré mohol urobiť elektronicky, ale technicky vykonateľným spôsobom, preto nemalo za následok doručenie jeho obsahu žalovanému a žalovaný konanie o poskytnutie informácií podľa zákona o slobode informácií nemohol začať. K uvedenému treba ešte uviesť, že žiadosť o poskytnutie informácií je pritom podľa § 14 ods. 4 zákona o slobode informácií podaná až dňom, keď bola oznámená povinnej osobe príslušnej vo veci konať. Nepostačuje preto, aby sa povinná osoba dozvedela o jej podaní, lebo z textu zákona vyplýva, že jej musela byť oznámená, teda že povinná osoba musela poznať jej obsah. Žiadosť je podaná dňom, keď bola oznámená povinnej osobe príslušnej vo veci konať a týmto dňom dochádza aj k začatiu konania o poskytnutie informácií.

Žalobca nepreukázal, že došlo k začatiu konania o poskytnutie informácií na základe jeho žiadosti z 21. januára 2013, ktorú v písomnej podobe predložil až súdu. Iný dôkaz o jej doručení žalovanému v konaní žalobca nepredložil, ani jeho vykonanie nenavrhol.

V dôsledku skutočnosti, že žalovaný nezačal konanie o poskytnutie informácií a ani ho začať nemohol, neplatí právna domnienka, že existuje rozhodnutie podľa § 17 ods. 3 zákona o slobode informácií, teda nenastúpila fikcia, že povinná osoba vydala rozhodnutie, ktorým odmietla poskytnúť informáciu.

V konaní bolo dostatočne preukázané, že konanie o poskytnutie informácií podľa zákona o slobode informácií sa na základe žiadosti žalobcu nezačalo, a že v dôsledku toho neexistuje rozhodnutie, ktoré by mohlo byť predmetom súdneho preskúmania. Podmienky pre postup podľa V. časti druhej hlavy OSP preto splnené neboli a súd prvého stupňa rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, keď zrušil fiktívne rozhodnutia žalovaného, ktoré neexistujú.

Odvolací súd preto podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil, lebo krajský súd dospel k vecne správne záveru, že konaniu a rozhodnutiu vo veci bránila neodstrániteľná prekážka konania, ktorou je nedostatok právomoci súdu na preskúmanie neexistujúceho rozhodnutia.

O trovách odvolacieho konania najvyšší súd rozhodol podľa § 246c O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov trovy odvolacieho konania na náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.